

ဓမ္မခန္ဓာ (၁၀၃) ကျချိန် (အလ်-အာ့ဆွ်ရီ)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၁၃)၊ သုတ်ဒေသနာ (၃)ပါး၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-၁၁၀

၁။	<p style="text-align: right;">وَالْعَصْرِ ﴿</p> <p>အငွေ့ပျံခြင်းအားဖြင့်-၁၁၉၆</p>
၂။	<p style="text-align: right;">إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿</p> <p>ကေနပ်ပင် လူသားသည် ဆိုးရှုံးနေခြင်း၌ ရှိ၏။</p>
၃။	<p style="text-align: right;">إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿</p> <p>သို့သော် ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ကျင့်ကြံ၍ အမှန်တရား၌ မှာကြားနေသူ၊ သည်းခံပါရမီကြီးရန် မှာကြားနေသော သူတို့ မပါဝင်ချေ။</p>

(၁၁၉၆) အဆိုရှိ ဆိုသည်မှာ ကုန်မှန်းမသိကုန်နေသော တရွေ့ရွေ့ကုန်နေသည့် အချိန်ကာလကို ဆိုလိုပေသည်။ တစ်နေ့တာ တစ်ရွေ့ရွေ့ကုန်သွားပြီး နေကျချိန်၏ နောက်ပိုင်းကိုလည်း အဆိုရှိ ဟု ခေါ်ဆိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ ကျချိန်ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤဓမ္မခန္ဓာမှ သတိပေးချက်မှာ လူသားသည် ကုန်မှန်းမသိ ကုန်နေသော အချိန်အတွင်း၌ ပါဝင်ပတ်သက်နေရသည့် သတ္တဝါဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် လူသား၏ ဘဝမှာ တစ်အိအိ အရည်ပျော်နေရသော ရေခဲတုံးတစ်ခု ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ကြည့်နေလျှင် လျှော့ပါးမှန်း မသိသာသော်လည်း- တစ်ဖြောင့်ဖြောင့် လုံးပါးပါးနေရပေသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်ရှိခိုက်တွင် လုံလုံပြုလျက်- ကောင်းမှုဆောင်တာများ၊ ဆောင်ရွက်ရန် သတိပေးထားခြင်း ဖြစ်ပေ၍- ကောင်းမှုဆောင်တာများ ကျင့်ကြံရန် မိမိကိုယ်မိမိ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလျက် ရိုးဖြောင့်စွာ ကျင့်ကြံသော သူတို့သည်ကား ထိုသို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း ရှိရမည် မဟုတ်ဟု ကတိပေးထားပေသည်။ ထိုသူတို့၏ လုပ်ရပ်ဂုဏ်ရည်သည် သမိုင်းတွင်ကျန်နေခဲ့ပေမည်။

